

**PRINCE МАЛКО ПРЕДИ СМЪРТТА СИ: НАДЯВАМ СЕ ДА ПРАВЯ
ЦЯЛОТО ТОВА БЕЗСМИСЛИЕ И КАТО СЪМ НА 80 ГОДИНИ**

Брой 18 | 3 - 9 май 2016

Всяка звезда си има...
Story

ДЕО

Присъствах на
раждането на
сина ми

**НОВА ПОРЕДИЦА
CRIME STORY**

Невърстни
убийци

PRINCE **ПРОГРАМИРАЛ** **ПОГРЕБЕНИЕТО СИ**

Цена: 1,99 лв.

ISSN 1312-8191

18

ТОВА Е ОТКЪС ОТ СПИСАНИЕТО

Звезди

- 4 **Музове**
- 6 **StarsStory**
- 8 **Prince**
Великанът на поп музиката
- 14 **Джигжи Хагиг**
Всички я критикуват
- 16 **Герасим Георгиев – Геро**
Готов е на всичко за дъщеря си
- 18 **Да празнуваме пролетта**
Специален проект на Story и Serdika Center
- 20 **Део**
Мариана е терминатор
- 22 **Мария Силвестър**
Не искам да съм силната жена
- 24 **Холивуд с балканска кръв**
Звездите, които се гордеят, че са балканци
- 28 **Марта Вачкова**
Съжалява дъщеря си

Crime Story

- 30 **Тийнейджърки убийци**
Убиват майката на едното момиче, за да не ги раздели

Мода

- 36 **Универсалният широк панталон**
- 38 **Оранжево за горещото лято**

Красота

- 40 **Как да се справим с изпотяването**
- 42 **Тайните на красивата кожа**

Психология

- 44 **Истината е онова, в което вярваш**

Секс

- 46 **Да обичаш и да оставаш себе си**

Зона здраве

- 48 **Как да облекчим мигрената**

Невероятно

- 50 **Къщи в дърветата**
- 52 **Гореща точка**

Култура

- 54 **Кино, книги и музика**

Посоки

- 56 **На върха на Грузия**

Хороскоп

- 60 **Звездите за Енрике Иглесиас**

Парти

- 61 **Капитан Америка се завръща**
- 64 **Морган Фрийман с наградата „Чаплин“**
- 66 **Vanity Black се завръща**

Искал да пее
до 80 години
8

Обожава
семейството си
16

Непознатата
Грузия
56

В топъл
цвет
38

Посетете страницата ни във **facebook** списание „Story“

Списанието може
да закупите и в
електронен вариант от
helikon.bg,
biblio.bg и **ciela.com**

Малкият великан в музиката

ПРИНС е поредната звезда, която неочаквано си отиде. Той обаче завинаги ще остане в историята с невероятните си песни и ексцентрична визия

Злоупотреба с дрога или с болкоуспокояващи. Това е най-вероятната причина, заради която в края на април 2016 г. светът се сбогува с още една голяма звезда на музиката – легендата Принс. Певецът си отиде на 57-годишна възраст в дома си в Минесота, оставяйки след себе си близо 40 албума, куп хитове и милиони фенове по целия свят, които го боготворяха. Почитателите му бяха до него и по време на последния му път. Хиляди обсадиха имението Пейсли парк, където се състоя опелото на певеца и на което присъстваха единствено членове на семейството му и най-близките му приятели.

Само седмица преди сърцето на Принс завинаги да спре, той сякаш предвиди, че краят на земния му път е близо. По време на едно от пътуванията между два концерта, частният му самолет е принуден да кацне аварийно в Илинойс, тъй като здравословното му състояние е влошено. Откаран е в болница, като според американските таблоиди, по спешност му е била инжекция, която се дава на хора предозирали с дрога или с хапчета. Само няколко дни по-късно Принс вече е на крака и е на сцената пред група от 200 от най-верните си почитатели. „Изчакайте няколко дни преди да отправяте молитвите си за мен“, са последните думи, които легендата изрича пред публиката си.

Противно на ексцентричната му сценична натура, певецът не е пожелал да бъде изпратен с помпозно събитие. Приживе той е споделил с екипа и близките си, че когато един ден умре, не желае погребението му да бъде превърнато в звездно медийно фиаско, подобно на това на Краля на попa Майкъл Джексън. Принс е бил категоричен, че иска да си отиде с достойнство, без излишна суета и драма. И близките уважиха желанието му. Затова само няколко дни след смъртта му певецът е кремиран, а на службата в имението присъстват само най-близките му приятели. „Принс имаше точна визия за това как да изглежда погребението му - да не включва голямо шоу, а тиха служба. Искаше всичко да бъде без излишен шум. Все пак той беше фигура, на която не е нужно голямо погребение, за да бъде запомнен. Искаше да изчезне без блясък, драма и фанфари. Просто това беше неговият стил.

Принс трудно преживява развода с Мануела

Беше кореноно противоположен на това на Майкъл Джексън, на което се събра цял Холивуд“, сподели пред медиите приятел на певеца, присъствал на службата. И е прав. Макар че нито една от големите звезди в музиката да не беше поканена да се сбогува лично с „великана“, всички те намериха начин да го направят. Елтън Джон, Марая Кери, Лейди Гага, Джъстин Тимбърлейк, Риана, Брус Спрингстийн, Бон Джоуви са само

малка част от тези, които уважиха звездата – едни чрез послания в социалните мрежи, а други – от сцената, с музикално изпълнение.

Никога не е искал шумна церемония по изпращането си, но феновете му избраха да го почетат с песните му и с лилави балони

Джиджи е критикувана, че често сменя партньорите си

През последните години популярността на модела стигна сериозни висоти, като освен че се радва на страшно много ангажменти във фешън индустрията, красивата блондинка е обект на ухажване и от много популярни мъже. Безспорно личният живот на Джиджи Хадид буди интерес не само от страна на медиите, но и сред последователите ѝ в социалната мрежа.

Да бъдеш звезда от световен мащаб обаче, си има и своите минуси и моделката го усети от първо лице. Джиджи е сред звездите, които доста често се сблъскват с критиките на околните при това за неща, свързани както с професионалния, така и с личния ѝ живот.

Наскоро фен публично посъветва Джиджи да се съсредоточи в усъвършенстването на походката, с която се носи по котешката пътека, а не толкова върху момчетата, които и без това сменя прекалено често. „Практикувай походката си, а не мисли само как да сменяш гаджетата си на всеки две седмици“, написа в Instagram почитател на Хадид. Изглежда коментарът е жегнал егото на блондинката, която реши публично да му отговори, въпреки че той малко след постването на мнението си реши да го изтрие. „Излизала съм с трима мъже за три години, хм. Що се отнася до походката ми, тя винаги може да бъде и по-добра, както надявам се и горчивината в сърцето ти, с която аз нямам нищо общо“, беше отговорът на актуалната моделка.

ЖЕРТВА НА СЛАВАТА

*Зложелатели не спират да критикуват **ДЖИДЖИ ХАДИД** за визията и личния ѝ живот*

Татко и дъщеря
преди две години

Дъщеря ми е ахилесовата ми пета

Откакто се родила Йохана
ГЕРАСИМ ГЕОРГИЕВ –
ГЕРО *стана много по-*
отговорен за здравето си

Геро, който в момента ни радва на тв екрана не само като водещ на „Господари на ефира“, но и в шоуто „Като две капки вода“, е един от най-харесваните актьори у нас. Хората са положително настроени към него независимо дали го гледат в забавно предаване или на театралната сцена, където бе оценен миналата година и от критиката с високото отличие „Аскеер“ за главна мъжка роля. Въпреки това днес, от позицията на своите 41 години и опита, който има зад гърба си, Герасим твърди, че не е наивник, за да си мисли, че всички го харесват. Той се забавлява да се самоиронизира, надраснал е и проблема с килограмите. Но пък не крие, че като млад, като всички нас, е имал залитания и си бил „повярвал“ твърде много, ставайки известно лице. Освен това не обръщал внимание на здравето си и живеел твърде нездравословно. Два преломни момента в живота му обаче обръщат гледната му точка изцяло – катастрофата, при която се удря челно в камион

ДЕО присъствал на раждането на сина си Борислав, казва за Мариана, че е истински терминатор

БРАВО, ДРУГАРЧЕ!

След като преди повече от година Деян Славчев – Део, поиска от половинката си Мариана „да му роди бебче“, днес той е щастлив баща на син Борислав и признава, че ходи 15 сантиметра над земята, откакто е видял как се ражда бебето и го е чул да проплаква.

Всичко започна, когато двамата се срещнаха за първи път на морето, но не на романтичен плаж, или възшебен залив, а на работното място на Мариана – варненската „Ла Плая“, където пък Део, Лео и Играта имали участие. Тримата изпълнители дошли следобед, направили си саундчек и седнали да пият по едно питие, което им донесла именно Мариана. „В мига, в който се появи, и тримата млъкнахме, но аз най-много млък-

нах“ - смее се Део, спомняйки си за първата среща, на която тогава дори не се осмелява да поиска телефона на красивата сервитьорка, а моли управителката на заведението да му го даде, и то чак в ранните часове на следващия ден.

След като минава периодът на телефонна любов и Мариана идва в София, двамата са неразделни – поделят си ангажиментите по дома, а също и радостите. Най-голямата от които е новината, че ще стават родители. „Мариана забременя по естествен път, без стимулации – споделя Део. - Не мога обаче да не благодаря на психоложката Ани Владимирова, която много ни помогна в особен за нас момент. Даде ни съвет как да живеем един с друг и ни насочи към доктор Недка Чокова в Пловдив, къ-

дето направихме някои изследвания, за да се успокоим, че всичко ни е наред.“

Двамата ходят заедно и на Училище за родители, където Мариана получава първите уроци за бъдещите майки – как да диша по време на раждането и други важни за родилката неща.

И ето че идва заветният ден. „Болките й почнаха към 5 сутринта. Отидохме веднага в клиниката. През цялото време се държахме за ръцете“ - разказва Део. Дали по този начин той успокоява Мариана, или тя него, не е ясно, но след като двамата, отново заедно, отиват в родилна зала, бебето проплаква. „Бях застанал над главата на Мариана и видях как малкото се ражда. Не съм се напивал оттогава, а се чувствам като пиан, все едно не стъпвам на земята, а ходя 15

Големият ни артист, покойният Григор Вачков, бил най-добрият и любвеобилен баща за Марта Вачкова. И до днес актрисата със сълзи на очите си спомня как татко ѝ я гледал като писано яйце, а тя благоговела пред него като пред човек с достойнство и висок морал. Голяма болка за Марта винаги ще остане фактът, че, за разлика от нея, дъщеря ѝ няма късмета да расте с бащина ласка. Бащата на Рада и Марта имаха 9-годишна връзка, но се разделиха, когато момиченцето им беше още малко, заради психически тормоз. Вачкова все още има проблеми с бившия си мъж. Не само, че не плаща издръжка за дъщеря си, а и безсмислено се инатял и категорично отказал да даде на Марта безсрочно родителско съгласие, с което тя да може да извежда Рада в чужбина. Всеки път, когато тя искала да се разходи с детето извън България, той я подлагал на унижението да му се моли да подпише и често в крайна сметка не го правел. „Мое-то дете нямаше шанса и късмета да случи на татко като моя. Аз имах татко-то Бог, а тя това не можа да преживее и почувства. Моят баща беше най-обичащият – спомня си Марта. - И напук на всички правила, че децата трябва да се целуват само когато спят, че не трябва да хвалиш детето много, че не трябва да му купуваш много неща - той разби всички тези правила. Обичаше ме страшно и го показваше всеки миг. Моят татко не прегръща просто така, дежурно - той стискаше и чупеше ребра. Мисля, че щастливите хора сме тези, които сме били обичани като деца. Моят баща глезеше! А майка беше строгата. Децата трябва да знаят колко е важно да растеш с човек с морал и с чест, а моят беше учебник по чест и морал. Това са думи, които днес не се използват.“

Това емоционално описание на Григор Вачков дъщеря му използва, за да съпостави отношението на бившия си мъж към неговото собствено дете, което даже е кръстено на него. В началото след раздялата им Радко плащал мизерната издръжка от 60 лв. за Рада, а след това спрял да дава и тези пари. Той изобщо не се интересувал как Вачкова се справя като самотна майка, а съдебната система в България се оказала в невъзможност да поправи тази несправедли-

Рада нямаше моя късмет

МАРТА ВАЧКОВА *винаги ще съжалява, че за разлика от нея дъщеря ѝ е израсла без бащина ласка и не иска да чува за биологичния си татко*

Да убием мама

Тийнейджърките **ПОЛИН ПАРКЪР** и **ДЖУЛИЕТ ХЮМ** пишат заедно книги и имат обсебваща връзка, заради която родителите им решават да ги разделят. Но това ги побърква до такава степен, че убиват заедно майката на Полин

Д-р Хюм,
бащата на
Джулиет

Полин и Джулиет по
време на делото
срещу тях

През 1954 година едно брутално убийство в град Крайстчърч, Нова Зеландия, разтърсва обществото и има отзвук в цял свят. Две 16-годишни момичета убиват с тухла, увита в чорапогашник, майката на едното в парка край града. Убийството е планирано предварително хладнокръвно и без колебание. Жертвата е от хората, които се опитват да ги разделят, притеснена от нездравата им връзка. А за Полин Паркър и Джулиет Хюм това е немислимо. Те не могат да дишат една без друга и имат за себе си и книгите, които пишат заедно, грандиозни планове.

Съдбата среща двете тийнейджърки в гимназията в Крайстчърч. Първоначално се сближават покрай болестите си. Като малка Полин, която е местна, била прекарала остеомиелит (остро гноино възпаление на костния мозък), а Джулиет е англичанка, родена в Лондон, където като дете се разболява от туберкулоза. Лекарите предписват на родителите да се преместят на място с топъл климат, за да оз-

ST

LE
& life

ИЗКУСТВОТО ДА ЖИВЕЕШ ЩАСТЛИВО

**В БОРБА С
ИЗПОТЯВАНЕТО**

Портокалово
момиче

**КРАСИВИ
КОЗМЕТИЧНИ
НАХОДКИ**

Пола или
панталон?
И ДВЕТЕ!

Програмирайте
съзнанието си

ДА СЕ
СПРАВИМ С
МИГРЕНАТА

Една мисъл, повторена
хиляди пъти, се превръща
в твоя истина. А за теб
**ИСТИНАТА Е ОНОВА,
В КОЕТО ВЯРВАШ**

Програмирай съзнанието си за щастлив живот

Питате се: „Какво е убеждение? Как се създава ново такова?“ Отговорите са прости – убеждението е онова, в което вярваш. Това, което мислиш и говориш повторено много пъти. Нещо като поговорката „Една лъжа, повторена 100 пъти, става истина.“

Ти сам програмираш съзнанието и подсъзнанието. Най-вече подсъзнанието. То е твой верен помощник в постигането на желанията ти. Твоята вяра в случващото се идва благодарение на хилядите мисли свързани с дадена тема. Подсъзнанието е така устроено, че да ти помага, да те убеждава в твоите вярвания всеки път. Ето например, ти си приел, че си слаб шофьор, че нямаш уменията да парки-

раш добре успоредно. И несъзнателно си търсиш поводи, доказателства в подкрепа на своята теза. И ги получаваш. Ти вибрираш на честотата на провала, образно и грубо казано. Или иначе казано, ти винаги вибрираш на честотата на успеха, но в зависимост от твоята гледна точка. Имаш убеждението, че няма как да паркираш успоредно без да одраскаш колата или да разбуташ напред-назад колите, които са вече паркирали. И в 80 до 90 процента от случаите ще се случи нещо, което да подкрепи твоето убеждение, нали така? Я си представи сега, съзнателно да избереш мислите си, които да променят честотата на която вибрираш. Представи си, че утре тръгваш от къщи и още от момента, в който прекрачиш прага, в главата

ти съзнателно изскачат мисли, добри и хубави, които ти избираш да мислиш – за голямо място за паркиране (на хубаво място, още по-добре), за това как леко и внимателно колата ще се паркира сякаш сама. И започваш да трупаш все по-хубави и хубави мисли за своето шофиране. Спомняш си първите си успехи още докато си карал шофьорските, спомняш си за похвалите от инструктора, спомняш си как умело си се измъкнал от инфарктна ситуация. Мислиш си колко хубаво би било да можеш да направиш успоредно паркиране без щети. Мислиш си колко хубаво би било да се научиш да го правиш бързо, макар и мястото да е по-малко. Мислиш си, усещаш чувството на удовлетворение, когато успееш да паркираш. Да мислиш ху-

Нощ е, а ние, след огромна кавга, вече дълго вървим пеша. И изведнъж видях пред себе си труп. Не вярвах на очите си. Затичах се и осъзнах, че човекът още мърда, започнах да му правя сърдечен масаж... И тогава се събудих...

Цяла седмица не можех да разбера какво означава този сън. А и сега няма да мога, най-вероятно. Но, аз категорично не вярвам в чуждите интерпретации на сънищата, нито на фройдистките, нито на каквито и да е други. Особено много ме забавляват всевъзможните съновници, които дават универсални обяснения на хора

от различен пол, религия и възраст, намиращи се в различно емоционално състояние.. Най-добре може да коментира като че ли прекрасно познаващият те психотерапевт, но и той ще го направи единствено с твоя помощ и с разяснения. Като циганка, която задава въпроси и споделя предположения, внимателно наблюдавайки реакцията ти. И

както казва Михаил Романович Гинзбург: „...да разбере съня може само този човек, който го е виждал“.

Но понеже обещахме да си говорим за любов, нека да спазим обещанието си. Макар и да се убеждавам все повече и повече, че не знам нищо по въпроса. Нито за любовта, нито за влюбването или страстта, нито за разликата между тях.

Беше сложна седмица. Аз продължавам нелеката борба с редактора на една от продуцентските фирми за сценария на филма си. Пращат ми коментари, аз пиша отговори, аргументи, контра аргументи, много думи, много страх. Страшно е да се съгласиш, страшно е и да не се съгласиш, страшно е, че продуцентът няма да даде пари, ако продължавам да упорствам, страшно е и да изневеря на замисъла си. Да, между другото, сценарият на филма също е за любов. Това съвпадение ли е? Или не?

„Безсмислено е да се дават съвети в любовта.

Никой, освен нас, не знае какво чувствате и на какво сте готови заради тези отношения“

ОТИДЕ ЛИ СИ ЛЮБОВТА, ИЛИ ВСЕ ОЩЕ НЕ?

За нея е трудно да се говори. Каквото и да кажеш, звучи банално или потпозно. Но можеш да говориш честно – за това, което чувстваш, или, за съжаление – за това, което вече не чувстваш

Най-високо

то село

Грузия е известна с три неща. Със Сталин, със спортистите и с най-високото село в Европа – **УШГУЛИ**

Омръзнало ти да е пътуешестваш по скъпи места? Заповядай тогава в Ушгули в Грузия, където почти няма цени. От географска гледна точка в твърдението за това към кой континент точно принадлежи селото, се оформя своеобразна плетеница. Работата е там, че справочниците и пътеводителите заявяват, че Ушгули е най-високо разположеното село в Европа. Само че, дори един поглед върху картата е достатъчен, за да разбереш, че този регион принадлежи на Азия. От друга страна Грузия, чисто политически, се счита за член на европейското семейство, така че обсъжданото местенце е най-високото място, погледнато и в географски, и в политически смисъл. А тази височина е 2200 метра над морското равнище. За сравнение: известната на всички Червена поляна се разполага на ниво 538 метра, тоест на четири пъти по-ниско равнище. ▶

Най-добрият вариант да стигнеш до Ушгули е с автомобил, макар че по-смелите опитват с мотор и дори с колело

Party
къде бяха звездите

КРИС ЕВЪНС и
РОБЪРТ ДАУНИ
ДЖУНИЪР разказват
за епичната битка

Войната на героите

*Това ще бъде битката на годината. От многото истории на Вселената „Марвел“ разкажете за **КАПИТАН АМЕРИКА** винаги са били смятани за най-добрите*

Шанку долу!

*Морган Фрийман
получи награда „Чаплин“
стр. 64*

Верни на стила си

*Vanity Black се завръщат
с гръп и трясък
стр. 66*

ТОВА Е ОТКЪС ОТ СПИСАНИЕТО